

5 BECHUKOTAI

YOU'RE FEELING UNINSPIRED? GREAT. NOW'S YOUR CHANCE.

Discovering the Spiritual
Opportunity of a Human Moment

Parshah Overview Bechukotai G-d promises that if the people of Israel will keep His commandments, they will enjoy material prosperity and dwell securely in their homeland. But He also delivers a harsh "rebuke" warning of the exile, persecution, and other evils that will befall them if they abandon their covenant with Him.

Nevertheless, "Even when they are in the land of their enemies, I will not cast them away; nor will I ever abhor them, to destroy them and to break My covenant with them; for I am the L-rd their G-d."

The parshah concludes with the rules on how to calculate the values of different types of pledges made to G-d and the mitzvah of tithing produce and livestock.

What do we do when we're in this spiritual rut?

Not do what we don't feel like doing?
Plug through and do what needs doing regardless?

IEXI

JOSHUA 1:8-9

This book of the Torah should never leave your mouth; you should meditate on it day and night . . . be strong and have courage.

לֹא יָמוּשׁ סֵפֶּר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךְ וְהָגִיתָ בּּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה . . . חַזַק וֶאֱמָץ:

TEXT

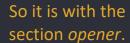
RABBI YECHIEL MICHEL HALEVI EPSTEIN, ARUCH HASHULCHAN, ORACH CHAYIM The verse cautioning us that the Torah should never leave our mouth continues with, "be strong and have courage."

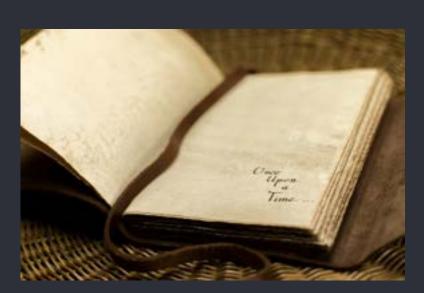
This is the source of our custom to announce at the conclusion of a book of the Torah, "Be strong, be strong, and we will be strong."

בקרא ד"לא ימוש" כתיב "חזק ואמץ",

ומזה נהגו לומר למסיים ספר "חזק חזק ונתחזק."

Jewish tradition sees the *conclusion* of sections of the Torah as especially meaningful.

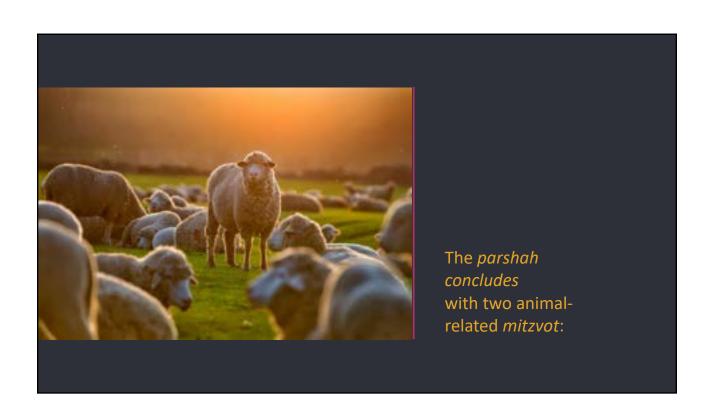

TEXT 3 FER YETZIRAH

The end is embedded in the beginning, and the beginning in the end.

נעוץ סופן בתחילתן, ותחילתן בסופן.

TEXT

4aLEVITICUS 27:26

No one may consecrate the firstborn of an animal, since the firstborn already belongs to G-d. Whether an ox or a sheep, it belongs to G-d. אַךְ בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֵכַּר לַה' בִּבְהֵמָה לֹא יַקְדִישׁ אִישׁ אֹתוֹ, אָם שׁוֹר אָם שֵׂה לַה' הוּא:

IEXI

4b

LEVITICUS
27:32-34

Every tithe of the cattle or flock, of all that pass under the rod, every tenth animal will be holy to G-d.

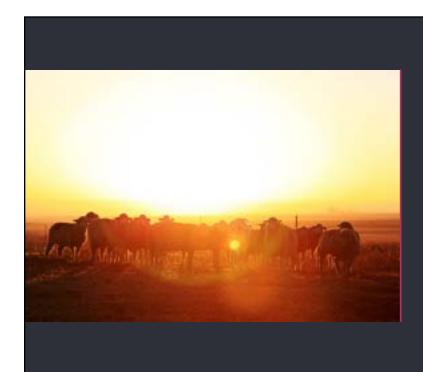
No one may pick out the good from the bad or make any substitution. If anyone does make a substitution, both the animal and its substitute become holy and cannot be redeemed.

These are the commandments G-d gave Moses at Mount Sinai for the Children of Israel.

לב. וְכָל מַּעְשֵׂר בָּקָר וָצֹאן, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת הַשָּׁבֶט, הַעֲשִׂירִי יִהְיֵה קֹדֵשׁ לַה:'

לג. לֹא יְבַקֵּר בֵּין טוֹב לָרַע וְלֹא יְמִירֶנוּ, וְאִם הָמֵר יְמִירֶנוּ, וְהָיָה הוּא וּתְמוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, לֹא יִגָאֵל:

לד. אֵלֶה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִּוָה ה' אֶת משֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי:

The parshah begins with instructions on animal sacrifices:

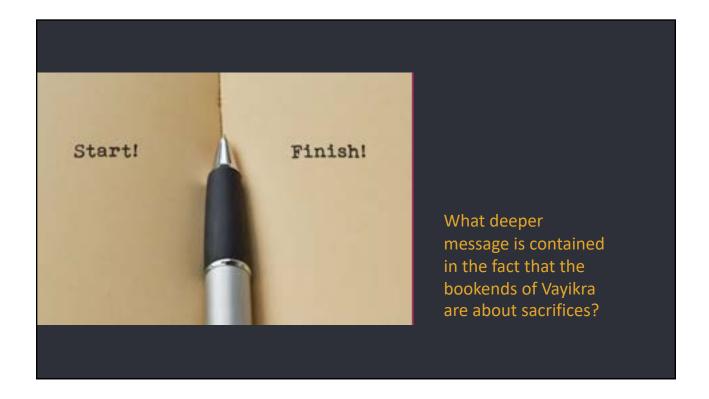
5

LEVITICUS 1:1-2

G-d called to Moses and spoke to him from the Tent of Meeting. He said,

"Speak to the Children of Israel and say to them, 'When a person among you brings a sacrifice to G-d, you should bring as your sacrifice an animal, from either the cattle or the flock." א. וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, וַיִּדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר :

ב. דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַה', מִן הַבְּהֵמָה מִן הַבָּקָר וּמִן הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת קַרְבַּנְכֶם:

TEXT

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, LIKUTEI TORAH, VAYIKRA 2C The verse states, "When a person among you brings a sacrifice." "Person" refers to the Supernal One, [a level of G-dliness]. . . .

This, then, is the meaning of "when a person among you brings a sacrifice": it refers to a time when a Divine inspiration of Supernal One descends to bring the heart of earthly man closer to G-d....

Later the verse says, "From the animals you should bring your sacrifice" (Leviticus 1:2). This refers to the earthly person bringing himself closer to G-d, from his own end.

וזהו "אדם כי יקריב מכם", כי הנה בחינת אדם הוא כמו שכתוב "ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם" (יחזקאל א, כו...)

ועל זה נאמר "אדם כי יקריב" (ויקרא א, ב), היינו המשכת אתערותא דלעילא מבחינת אדם העליון להקריב לב האדם שלמטה לה. . . ' ואחר כך נאמר "מן הבהמה כו' תקריבו את קרבנכם" (שם), זהו

תקריבו את קרבנכם" (שם), זה בחינת הקרבן שהאדם שלמטה יקריב.

Korban—Sacrifice—Drawing Close to G-d

Top-down

G-d drawing us close to Him from above by providing us with inspiration.

Bottom-up

When we make the initiative, working hard to refocus our mind on spirituality and G-d.

TEXT

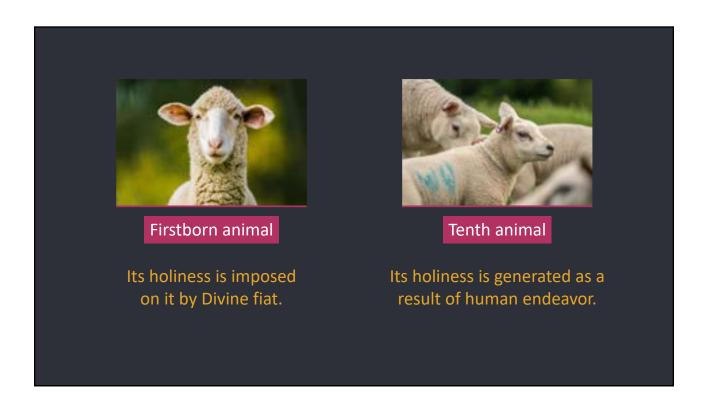
THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT
17. P.333

The firstborn animal is automatically holy, made so by designation from Above. Its sanctity is independent of any human activity.

By contrast, the sanctity of the tenth animal is dependent on human activity. A person needs to count the animals, and the "tenth one will be holy."

בכור איז קדוש מעצמו — מלמעלה (מאכט מען עם,) זאגט מען אז ער איז קדוש, זיין קדושה איז ניט פארבונדן מיט א פעולה פונעם אדם.

מה שאין כן קדושת מעשר איז תלוי אין עבודת האדם — דער מענטש דארף ציילן, און "העשירי יהיה קודש."

TEXT 8
TALMUD,
BERACHOT 12A

Everything is determined by the end.

Determined by the end.

Everything is determined by the end.

Sanctity conferred from Above may appear stronger and better, yet it lacks one fundamental element–lasting power.

IEXI

9

RABBI SHNEUR ZALMAN OF LIADI, LIKUTEI TORAH We find two levels of Divine service. One level is "inspiration from below," when a person exerts himself physically and mentally, and concentrates deeply with a humble heart. This causes him to merit the light of Divine closeness. In this model, there is an "inspiration from below," which then generates an "inspiration from Above."

The second level is when a person suddenly feels inspired, without any preparatory work or effort. We see this often when people suddenly become inspired and experience intellectual and emotional excitement in their prayer for a period of time, without knowing where these feelings came from. But this inspiration is short-lived because it is an "inspiration from Above" designed to generate an "inspiration from below" on our end.

The difference between these two levels is that when we have a genuine "inspiration from below" as the result of hard work, it is enduring. This generates an "inspiration from Above," which shines in the depths of our soul because we prepared ourselves for it properly beforehand. This in turn gives us the ability to continue the cycle with further "inspiration from below."

But when there is no physical and mental exertion on our part, and we are fully reliant on the "inspiration from Above" that we did not adequately prepare to assimilate into our soul, the inspiration can pass quickly. The force of inspiration is only in effect when G-d provides it, so it can pass without leaving any lasting impact. When the force is terminated, the feelings that it generated disappear as well.

אנו רואים שיש ב' מדרגות בעבודה. הא', בחינת אתערותא דלתתא ביגיעת נפש ויגיעת בשר בהעמקת הדעת בהתבוננות ולב נשבר, שעל ידי זה יבא בנפשו גילוי אור קרבת אלקים, והיינו באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא.

ומדרגה הב', היינו שלפעמים יוכל להיות התפעלות בנפש שלא על ידי הכנה ויגיעה כלל. וכמו שאנו רואים שיש הרבה אנשים שמתעוררים פתאום ויתלהב לבם ומוחם בתפילה משך זמן מה בלי נודע להם הסיבה מאין בא אליהם התעוררות זאת, ובמעט זמן יכלה כח התעוררות זאת. והיינו שהיא באמת הערה מלמעלה, רק אתערותא דלעילא לעורר אתערותא דלתתא...

והנפקותא בין מה שבאתערותא דלתתא אתערותא דלעילא ובין האתערותא דלתתא הנמשך רק מצד אתערותא דלעילא, שכאשר יש אתערותא דלתתא ממש על ידי יגיעת נפש אזי הוא דבר שיכול להתקיים לעד, שהרי על ידי אתערותא דלתתא נתעורר אתערותא דלעילא, והיא המאירה ומתגלה בנפש בבחינה פנימית כיון שהכין לבו לזה תחילה, ולכן על ידי זה יתן כח ועוז בנפשו להיות עוד אתערותא דלתתא.

מה שאין כן כשאין יגיעת נפש ויגיעת בשר מלמטה, רק מה שנתעורר נפשו על ידי ההערה מלמעלה ולא הכין לבו לעורר אחר כך נפשו, הנה יוכל להיות חולף ועובר ההתפעלות ואין לה קיום. כי בהסתלק הארה עליונה זו, שאינה מאירה רק בעת רצון, אזי היה כלא היה ההתפעלות, מאחר שלא היתה רק בסיבת הערה והארה עליונה, לכן בהסתלק האור בטילה האהבה שנסתעף ממנה.

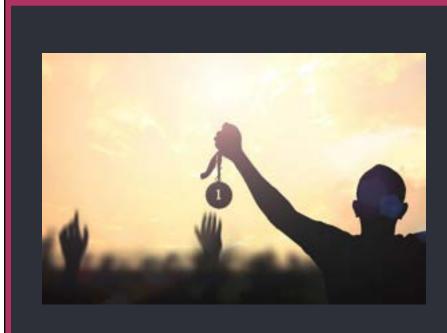
TEXT 10 LEVITICUS 26:3-5

- 3. If you follow My statutes and observe My commandments and perform them,
- 4. I will give your rains in their time, the Land will yield its produce, and the tree of the field will give forth its fruit.
- 5. Your threshing will last until the vintage, and the vintage will last until the sowing; you will eat your food to satiety, and you will live in security in your Land.

ג. אָם בְּחֻקֹתֵי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתֵי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם:

ד. וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם, וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיוֹ: הַשַּׂדֶה יִתֵּן פְּרִיוֹ:

ה. וְהִשִּׁיג לָכֶם דַיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע, וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹּבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בָּאַרְצְכֶם:

This seems completely inappropriate as a reward for *mitzvot*. At the very least there should be mention of a spiritual reward as well.

A similar question applies on the cosmic level as well:

Why should the ultimate reward at the end of days be one of physical plenty and not some sort of spiritual utopia?

TEXT

THE REBBE,
RABBI
MENACHEM
MENDEL
SCHNEERSON,
LIKUTEI SICHOT

37, P.336

It is specifically the actions of physical human beings that manifest G-d's deepest desire. . . . G-d desires to have a home in the lower realm. . . . This is the reason why the reward from the Divine service—of making this world a home for G-d—is given in the physical realm—because the reward must be given in the place of the work.

דוקא אין עבודת האדם פירט
זיך אויס די כוונה פון עצמות
... וואס נתאווה הקדוש ברוך
הוא להיות לו יתברך דירה
בתחתונים ... און דעריבער
איז דער שכר העבודה (פון
מאכן א דירה בתחתונים) אויך
אין בחינת "אן" — מקום גשמי
— וויילע דער שכר איז במקום
העבודה כידוע.

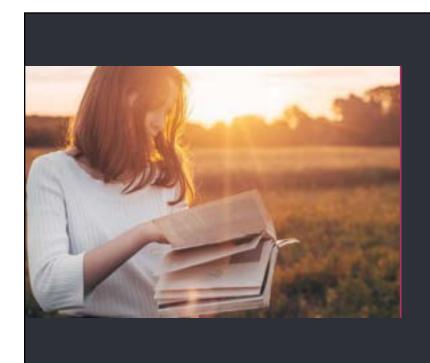
This is why the reward for the spiritual work is achieved in this physical world:

It shows that the material world is ultimately spiritual, a worthy home for G-d.

When we feel uninspired and work hard to self-generate the necessary inspiration, this is when we uncover our deepest reality—that we are expressions of G-dliness.

When we generate inspiration on our own, G-d reciprocates with His own measure of inspiration, and we are able to develop a healthy cycle of an inspired life of mitzvah observance.

